

## Two poems by Abraham Bomba (Aug 14, 1996), interview 18061

Visual History Archive, USC Shoah Foundation

<http://vha.usc.edu/testimony/18061>, tape 7

Reproduced from: Todd Presner, *Ethics of the Algorithm: Digital Humanities and Holocaust Memory* (Princeton: Princeton University Press, 2024), pp. 227-231.

### נקמה

**Abraham Bomba**

*Transcribed by Miriam Koral*

איך וועל איך די געשיכטע דערציילען  
פסדר  
כאָטש וואָס דאָס איז "אַקציע" ווייסט  
דאָך אַיעדער.  
טרעבלינקע, אויסשווענטשעם פֿאַר  
ייִדישע גריבער  
אַהין האָט מען געשיקט אונדזערע  
שוועסטער און ברידער.  
און אויב ווילט איר וויסן וואָס דאָרט איז  
פֿאַרלאָפֿן  
דערפֿרעגט שוין די מענטשן וואָס זענען  
אַנטלאָפֿן  
עס מוז דאָך ווער בלייבן אויף נאָך דער  
מלחמה  
געדענקט זשע, ברידער, צו נעמען נקמה.  
זע, עס טרעפֿט שוין איינער—ער  
פרובירט צו אַנטלויפֿן.

### REVENGE

**Abraham Bomba**

*Translated by Todd Presner*

I will tell you the story again and  
again  
Though everyone knows what an  
"action" is.  
Treblinka and Oświęcim were Jewish  
graves  
Where they sent our sisters and  
brothers.  
And if you want to know what  
happened there  
Then ask those who escaped.  
Someone must remain when the war  
is over  
Remember, brothers, to take revenge  
See, someone is coming—he tries to  
escape.

ער גייט צו די דראַטן און וויל אים איבערקויפֿן.	He goes to the wires to bribe one of them.
געלט שפּילט קיין ראָלע, ער האָט עס גענוג,	Money plays no role, he has enough,
ער גייט צו די דראַטן מיט לאַנגזאַמע טריט.	He goes to the wires with slow steps.
נאָך פּלוצלינג אַ שאַס, עס ווערט אים פּינצטער פֿאַר די אויגן	But suddenly a shot, he becomes faint—
ער ליגט שוין פֿון שמערצן צוזאַמענגעטרויטן	He falls down, curled up in pain.
דאָס אומשולדיקע בלוט שרייט און עס רופֿט:	Innocent blood cries out and calls:
“נקמה, נקמה, געדענקט אָן דעם גוט.”	“Revenge, revenge, remember its worth.”
איצט וווינען מיר אין ה'ס'ג, אין האַלצענע הייזער—	Now we live at HASAG, in wooden houses.—*
זיי זענען אונדזערע באַקליידער און אונדזערע באַשפּייזער.	They give us clothes and sustenance.
אַמעריקע אײַלט זיך נישט, ענגלאַנד האַט צײַט,	America is in no hurry, England takes its time,
די רוסן זיי גייען, אָבער זיי זענען נאָך ווייט.	The Russians are coming but they are still far away.
און ווידער אַן אַקציע אין מיטן דער נאַכט,	And another action in the middle of the night,
500 קרבנות אויפֿן בית־עולם געבראַכט.	Five Hundred Jewish victims were killed.
פֿאַר דער וועלט זאָגן זיי זיי פֿירן מלחמה	To the world they say they are waging war,
אָבער קומען וועט דער צײַט פֿון נעמען נקמה.	But the time will come to take revenge.

\* After escaping from Treblinka and returning to Częstochowa in the summer of 1943, Bomba was deported to the Hugo Schneider Aktiengesellschaft (HASAG), a forced labor camp at a German ammunition factory, where he survived until the end of the war.

UNTITLED SECOND POEM

Abraham Bomba

*Transcribed by Miriam Koral*

געשען איז דאָס אַ טאָג נאָך יום כיפור—  
אַ געשריי, אַ גוואַלד, עס איז נעבעך  
ביטער.  
אַן אַקציע האָט זיך ביי אונדז אָנגעהויבן,  
מיר שטייען אַלע און גלאַצן מיט די  
אויגן.  
מיר האָבן נאָך דאָס נישט געוויסט  
אַז פֿון אונדז ייִדן וועט זיין אַ ביסל  
מיסט.  
מיר הייבן אָן לויפֿן איבער די גאַסן,  
אין אַלע עקן שטאַט שטייט  
אויסגעשטעלט וואַכן.  
צו דער אַרבעט פֿון דער געטאָ לאַזט מען  
נישט מער,  
די זשאַנדאַרמען האַלטן גרייט דאָס  
געווער.  
אין די גאַסן לויפֿן ייִדישע פּאָליציי,  
טרייבן אַרײַן אין הויז מיט אַ געשריי.  
"פּלוצלינג, די און די גאַסן זאָלן ייִדן  
אַרויסגיין  
און וואָס דאָרט וועט זיין וועט איר באַלד  
זען."  
מענער רעכטס און פֿרויען לינקס, טוט  
מען יאָגן,  
אַדער אונדז פֿירט מען שוין דערשאַסענע  
אויף אַ וואַגן.  
די ביסט שוין ביי די בעטאָלוריע אויך,

UNTITLED SECOND POEM

Abraham Bomba

*Translated by Todd Presner*

It happened a day after Yom Kippur—  
A scream, a cry, the situation is  
dreadful.  
An action had begun where we  
were,  
We all stand there, our eyes wide  
open.  
We didn't know this yet  
But from us Jews, only a bit of trash  
would be left.  
We start running through the streets,  
And on every corner of the city  
guards are watching.  
Going to work from the ghetto is no  
longer allowed,  
The gendarmes have their weapons  
ready.  
And the Jewish police run through  
the streets,  
They barge into homes shouting:  
"All Jews get out immediately on this  
and that street.  
And you will soon find out what  
happens next."  
Men are chased to the right and  
women to the left,  
Or we will be shot and forced into a  
cattle car.  
You too are already at the designated  
spot.

דעם אויף רעכטס, אַ פּאַטש, יענעם אויף לינקס, אַ קאַפּיע אין ברויך.	This one on the right, a slap, that one on the left, a kick to the belly.
די אויסגעוויילטע זענען אין דער פּאַבריק אַרײַן,	The selected ones go to the factory, And they chase us to the train.
און אונדז יאָגט מען צו דער באַן. מען ציילט אונדז איינס, צוויי, דריי, פּיר פּינעף,	They count us, one, two, three, four, five,
נאָר שנעלער מיט דעם ייִדישן טינעף. אַזוי זענען מיר צו דער ראַמפּ אַנגעקומען,	Move faster, you Jewish filth. This is how we arrived on the ramp,
אַבער די וואַגאַנען זענען שוין געוועזן מיט אַנדערע קרבנות פּאַרנומען.	But the cattle cars were already full with other victims.
מע באַפּעלט אונדז צוריק אַהיימגיין— אין די גאַסן, אַ פּרייד מיט אַ געוויין. דער האָט זיין משפּחה; יענעם, נישט באַשערט.	They command us to go back home— In the streets, both joy and sorrow. This one has his family; that one wasn't so lucky.
מע זאָגט אַז די אַקציע האָט אויפֿגעהערט.	It's said that the action has stopped.
די שוואַרצע שטייען ווייטער אויף די גאַסן	The Nazis are in the streets again.
זיי הערן נישט אויף צו שיסן, דערביי טוען זיי לאַכן.	They keep on shooting, laughing all the while.
אַזוי איז אַדורך דריי טאָג, און הער ביי זיך ס'איז געווער	And three days went by like this, with sounds of weapons
און עס איז אַ פּרישער קלאַג. אַחוץ דעם ערשטן וואָס מ'האַט געשיקט טראַנספּאָרט,	And it is a new misfortune. Besides those sent in the first transport,
האַט מען צוויי טויזנט דערשאַסן אויפֿן אַרט.	They shot two thousand on the spot.
איצט האָט מען אונדז ווידער געפֿירט צו דער באַן,	Now they brought us back to the train,
און ווי אַ באַלעם האָט מען אונדז געוואָרפֿן אַרײַן.	And like rubber balls, they threw us in.

און אַז מיר זענען שוין אין וואָגן אַריינגעקומען	And as we were shoved into the cattle car
האַט מען אַ סך ייִדישע לעבנס צוגענומען.	Many Jewish lives were lost.
אין וואָגן זענען מיר צו הונדערט מאָן, און נישט יעדער ווייסט וואָס פֿון אונדז וועט זיין.	We are in a cattle car with a hundred people, And no one knows what will become of us.
איינער זאָגט צו דער אַרבעט, דער צווייטער, אין פֿייער, און דערווייל האָט יעדער ביי זיך וואָס עס איז אים טייער.	One person says we are going to work, another says into the fire, And meanwhile, everyone holds tight what is dear to them.
פֿון דער ראַמפע פֿאַרן מיר צו דער שטאָט	From the ramp we travel to the city
דאָ ווערט מען געווייער אונדזער קלאַג. אין קריסט שפּיט צו אונדז דורכן פֿענצטערל אַרײַן,	Here we learn of our misfortune. And through the little window, a Christian spits on us,
נאָך טרעבלינקע, בראַכט אויס אַ צווייטער אין געוויין.	“To Treblinka,” another bursts out with a cry.